Rocznik 1931. Nr. 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 16-go maja 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 30. marca 1931 r.
o Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach.
(Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 17).

Art. 1.

Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe w Katowicach obejmą szkoły zawodowe średnie i niższe, których ilość, rodzaj i organizację określi statut organizacyjny wydany przez Śląską Radę Wojewódzką w drodze rozporządzenia.

Art. 2.

Śląskiemi Technicznemi Zakładami Naukowemi w Katowicach kieruje pod względem pedagogicznym i administracyjnym Dyrektor Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych.

Art. 3.

Organem współdziałającym z Dyrektorem w spełnianiu zadań pedagogicznych zakładów jest Rada Pedagogiczna Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, której skład i zakres działania określi statut organizacyjny.

Art. 4.

Nauczyciele i instruktorzy Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych są śląskimi funkcjonarjuszami wojewódzkimi, a ich stosunki służbowe normuje ustawa z dnia 19. października 1927 r. w przedmiocie stosunków służbowych nauczycieli w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 40 z roku 1927).

Art. 5.

Inni funkcjonarjusze Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych są również śląskimi funkcjonarjuszami wojewódzkimi i podlegać będą ogólnym przepisom o służbie śląskich wojewódzkich urzędników i funkcjonarjuszów niższych.

Do czasu wydania jednolitej ustawy o służbie tych urzędników i funkcjonarjuszów Śląska Rada Wojewódzka dostosuje w drodze rozporządzenia do funkcjonarjuszów Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych przepisy, normujące stosunki służbowe funkcjonarjuszów w innych śląskich zakładach wojewódzkich.

Mianowanie i zwalnianie funkcjonarjuszów Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, o których mowa w niniejszym artykule, należy do Śląskiej Rady Wojewódzkiej, która uprawnienia swe w tej mierze może przekazywać Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 6.

Nadzór nad Śląskiemi Technicznemi Zakładami Wojewódzkiemi sprawuje Wojewoda Śląski.

Art. 7.

Nauka odbywa się według programów zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświęcenia Publicznego na wniosek Wojewody Śląskiego.

Formularze świadectw szkolnych ulegają zatwierdzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 8.

Uchyla się ustawę z dnia 11. II. 1925 r. w przedmiocie założenia szkoły mechanicznej i hutniczej w Królewskiej Hucie (Dz. U. Śl. Nr. 3 z 13. III. 1925). Personel tej szkoły przechodzi z dniem 31 sierpnia 1930 roku na etat Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych; inwentarz ruchomy włącza się do inwentarza tychże zakładów.

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Wojewodzie Śląskiemu i Śląskiej Radzie Wojewódzkiej stosownie do szczegółowych postanowień tej ustawy.

Marszałek
(—) Wolny.

2.

Ustawa

z dnia 30. marca 1931 r.

o prawie funkcjonarjuszów Policji Województwa Śl. i ich rodzin do odszkodowania w niektórych przypadkach wyjątkowych.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 18).

Art. 1.

Funkcjonarjusz Policji Województwa Śląskiego, który wskutek czynu karygodnego popełnionego na jego osobie w związku ze służbą lub nieszczęśliwego wypadku, doznanego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych albo też w związku z ich pełnieniem, a także wskutek chorób zakaźnych, panujących epidemicznie w miejscu służbowego pobytu, utracił całkowicie zdolność do pracy zarobkowej, otrzymuje niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego jednorazowe odszkodowanie w wysokości dwudziestoczterokrotnego pełnego uposażenia, pobranego w ostatnim miesiącu.

O ile funkcjonarjusz z przyczyn wymienionych wyżej utracił życie, jednorazowe odszkodowanie, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu, otrzymuje pozostała po nim wdowa względnie dzieci ślubne i uprawnione, niezależnie od pośmiertnego oraz zaopatrzenia emerytalnego.

Do wymienionego odszkodowania mają zastosowanie zasady regulujące wypłatę zaopatrzenia wdowiego i sierocego.

Postanowienia niniejszego artykułu nie uchylają przepisów dotyczących specjalnego wymiaru zaopatrzenia emerytalnego względnie wdowiego i sierocego.

Art. 2.

Dzieci ślubne i uprawnione tych funkcjonarjuszów Policji Województwa Śląskiego, którzy utracili życie wskutek czynu karygodnego popełnionego na ich osobie w związku ze służbą lub nieszczęśliwego wypadku, któremu ulegli z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, mają pierwszeństwo przy przyjęciu do państwowych i śląskich zakładów naukowych i do lat 18 mają być kształcone w tych zakładach na koszt Skarbu Śląskiego.

Wykonanie niniejszego postanowienia określi rozporządzenie Wojewody Śląskiego.

Art. 3.

Prawo do odszkodowania dla funkcjonarjuszów Policji Województwa Śląskiego ustala się z urzędu na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej.

Prawo do odszkodowania dla rodzin po funkcjonarjuszach Policji Województwa Śląskiego ustala się na podstawie urzędowego stwierdzenia zgonu i ustalenia okoliczności faktycznych uzasadniających powstanie prawa do odszkodowania.

Art. 4.

Postanowienia art. 1, 2 i 3 mają zastosowanie również w tych przypadkach, gdy funkcjonarjusze Policji Województwa Śląskiego utracili życie lub całkowitą zdolność do pracy przed wejściem w życie niniejszej ustawy w warunkach, przewidzianych w tych artykułach, z wyjątkiem przypadków, w których wdowa po funkcjonarjuszu Policji Województwa Śląskiego przez powtórne zamążpojście uzyskała środki utrzymania.

Art. 5.

Odszkodowanie funkcjonarjuszom Policji Województwa Śląskiego oraz ich rodzinom przyznaje Wojewoda Śląski, a wymiar i wypłatę uskutecznia Główny Komendant Policji Województwa Śląskiego.

Do wymiaru odszkodowania nie zalicza się zapomóg, diet, strawnego, nagród i innych wynagrodzeń, nie mających charakteru dodatku do uposażenia.

Art. 6.

Poszkodowani względnie ich rodziny, którym w myśl art. 3 służy prawo do odszkodowania powinni wnieść podanie do Głównej Komendy Policji Województwa Śląskiego.

Termin składania podań o odszkodowanie, służące na mocy powołanego wyżej art. 3, upływa z dniem 31. grudnia 1932 r., przyczem podania, wniesione po tym terminie, pozostawione będą bez uwzględnienia.

Art. 7.

O ile nieszczęśliwy wypadek zaszedł przed wprowadzeniem waluty złotowej, wysokość odszkodowania, określoną w walucie markowej, przerachowuje się na złote w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. grudnia 1924 r. o przerachowaniu należności innemi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowem stosowaniu rozporządzenia z dnia 24. maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030).

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza sie Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek

(—) Wolny.

3.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego
z dnia 16. kwietnia 1931 r.
o tępieniu korówki (mszycy) wełnistej
(Dz. U. Śl. Nr. 10. poz. 21)

Na podstawie art. 2 — 9 ustawy z dnia 10. grudnia 1924 r. o ochronie roślin (Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 99) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się obowiązek tępienia korówki wełnistej zwanej inaczej mszycą wełnistą lub mszycą krwistą (Schizoneura lanigera Hausm.)

§ 2.

Obowiązek tępienia korówki wełnistej ciąży na osobach użytkujących grunty, na których rosną jabłonie, oraz zarządzających takiemi gruntami, jak również na osobach, w których posiadaniu znajdują się jabłonie od gruntu odłączone. Przez jabłonie należy rozumieć drzewa jabłoniowe wszelkiego wieku i rodzaju (dzikie, ozdobne, użytkowe, pienne, półpienne, krzaczaste, karłowe, formowane i t. p.) jak również zrazy i inne części jabłoni z wyjątkiem owoców.

§ 3.

W razie pojawienia się na jabłoniach korówki wełnistej należy zniszczyć jednym ze środków powszechnie w tym celu stosowanych (np. spirytusem skażonym), lub też wskazanych przez Śląską Stację Ochrony Roślin.

§ 4.

Zabrania się sadzenie w szkółkach lub na miejscu stałem, jako też użycia w celu uszlachetnienia jabłoni opanowanych przez korówkę wełnistą, oraz jabłoni ze śladami uszkodzeń przez nią spowodowanych.

Zabrania się również wszelkiego zbywania takich jabłoni.

§ 5.

Zbywanie jabłoni ze szkółek drzew owocowych, w których korówka wełnista występowała po dniu 15. sierpnia danego roku, jest zabronione do dnia 15. sierpnia roku następnego.

§ 6.

Właściwy Starosta, a w miastach Bielsko, Katowice i Królewska Huta burmistrz miasta może nakazać zniszczenie w określonym terminie jabłoni tak silnie przez korówkę wełnistą opanowanych, że dalsze jej tępienie zostało przez Śląską Stację Ochrony Roślin uznane za bezcelowe.

§ 7.

Bezpośredni nadzór nad tępieniem korówki wełnistej — stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia — należy do zarządów właściwych gmin.

§ 8.

Przedstawiciele Śląskiej Stacji Ochrony Roślin, upoważnieni w tym celu przez Wojewodę Śląskiego mają prawo:

a) wstępu na grunty, na których rosną jabłonie lub inne drzewa owocowe, wstępu do wszelkich pomieszczeń i miejsc przechowywania, oraz sprzedaży jabłoni i innych drzew owocowych,

b) badania jabłoni i innych drzew owocowych na gruncie, oraz we wskazanych wyżej pomieszczeniach i miejscach,

c) bezpłatnego brania uszkodzonych części jabłoni w celu ich zbadania,

d) kontrolowania wszelkich czynności, zmierzających do tępienia korówki wełnistej,

e) żądania potrzebnych informacyj od osób, wymienionych w § 2.

§ 9.

Tępienie korówki wełnistej stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia na gruntach użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe, oraz na gruntach stanowiących własność Państwa i pozostających pod zarządem administracji państwowej, jak również nadzór nad tępieniem korówki wełnistej na tych gruntach należy do właściwych organów państwowych, zarządzających temi gruntami.

§ 10.

Winni naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1924 r. (Dz. U. Śl. № 27 poz. 99).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich. Równocześnie traci moc obowiązującą

rozporządzenie z dnia 25 grudnia 1927 r. o zwalczaniu korówki (mszycy) wełnistej (Dz. U. Sl. Nr. 1 poz. 2 z r. 1928).

Wojewoda Śląski
(—) Dr. Grażyński.

4.

Dot: zamknięcia dróg.

Wojewódzkie Kierownictwo Budowy Dróg przystępuje obecnie do układania nawierzchni asfaltowej na drodze Piekary-Tarnowskie Góry. Na czas robót tj. do dnia 1. X. br. odcinek budowany będzie zamknięty dla ruchu kołowego, skierowując takowy na drogę objazdową: Szarlej, Buchacz—Radzionków—Piekary—Rudne--Tarnowskie Góry.

Droga Katowice-Lubliniec na odcinku Katowice-Świerklaniec będzie zamknięta dla ruchu kołowego od dnia 15. VII. do 1. X. br. skierowując ruch na drogę Szarlej-Radzionków-Tarnowskie Góry — Miasteczko-Lubliniec.

Katowice, dnia 4 maja 1931 r.

Wojewódzkie Kierownictwo Budowy Dróg
(—) Inżynier St. Dylewski

5.

Dot.: zmiana nazw ulic.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 13. IV. 31 r. oraz za zgodą Urzędu okręgowego zniesioną została nazwa ulicy „Zbiornik wody", zaś odnośne 3 domy przyłączono do przedłużonej ulicy Bytomskiej, które otrzymały następującą numerację:

a) ulica Bytomska 39 zamiast Zbiornik wody 1.
b) „ „ 39a „ „ „ 2.
c) „ „ 40 „ „ „ 3.

Powyższe podaję niniejszem do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 8. V. 1931 r.

Naczelnik gminy.
w z.
(—) W. Polak.

KOMUNIKATY

6.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach, na posiedzeniu dnia 13 maja 1931 r. ustaliła następujące ceny orientacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

Mąka żytnia	65%	1 kg.	46 gr.
Chleb „	65%	1 „	44 gr.
Mąka pszenna	65%	1 „	55 gr.
Bułki		102 gram	10 gr.
„		51 „	5 gr.

Nabiał:

Mleko (cena bez zmiany:	1 litr.	40 gr.
Masło „ „ „	1 kg.	5,60 zł.
Jaja	sztuka	8 — 12 gr.

Mięso i wyroby mięsne:

Towary kolonjalne:

Ziemniaki:

Ceny bez zmiany, t. j. jak w cenniku z dn. 6. maja 31 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 19, poz. 9.)

7.

Sprostowanie.

W Gazecie Powiatowej nr. 18 poz. 2, strona 139, na wstępie rozporządzenia policyjnego o wywieszaniu cenników, trzeci wiersz od dołu, powinno być: „podaży" a nie podróży.

Redakcja Gazety Powiatowej

OGŁOSZENIA

8.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.